

ת"פ 22059/04/15 - מדינת ישראל נגד דוד אברג'ל

בית משפט השלום בטבריה

ת"פ 22059-04-15 מדינת ישראל נ' אברג'ל
25 נובמבר 2015

בפני כב' השופט ניר מישורי לב טוב

בעניין:

המאשימה

מדינת ישראל

נגד

הנאשם

דוד אברג'ל

נוכחים:

מטעם המאשימה עו"ד נוח רחאל

מטעם הנאשם בעצמו וע"י עו"ד אבי מוסקוביץ מטעם הסנגוריה הציבורית

גזר דין

כתב האישום:

1. הנאשם הורשע על סמך הודאתו, ביום 09.06.2015 בעובדות כתב אישום מתוקן והורשע בעבירה של תקיפת עובד ציבור - עבירה לפי סעיף 382 א (א) לחוק העונשין, תשל"ז - 1977 (**להלן: "חוק העונשין"**), איומים - עבירה לפי סעיף 192 לחוק העונשין והעלבת עובד ציבור - עבירה לפי סעיף 288 לחוק העונשין, מיום 14.04.2015 ובעבירה של איומים - עבירה לפי סעיף 192 לחוק העונשין והעלבת עובד ציבור - עבירה לפי סעיף 288 לחוק העונשין מיום 11/03/15 ו - 12.03.2015.

2. על פי עובדות כתב האישום המתוקן בתאריך 12.03.2015 ניתן צו הריסה שיפוטי, בבית המשפט השלום בבית שאן כנגד חריגות בנייה שביצע הנאשם בתחום ביתו בשכונת אליהו 615/4 בבית שאן (**להלן: "צו ההריסה"**).

במסגרת האישום הראשון, הואשם הנאשם כי בתאריך 14.04.2015 בשעה 13:15 או בסמוך לכך, הגיע תימור שוחט (**להלן: "המתלונן"**), שהינו עובד כפקח בנייה בעיריית בית שאן (עובד ציבור), לבניין בשכונת אליהו 615/4 בבית שאן (**להלן: "המקום"**) בו מתגורר הנאשם, על מנת לבדוק האם הנאשם ביצע את האמור בצו ההריסה. עת הגיע המתלונן אל המקום, הוא הבחין בנאשם כשהוא מבצע חריגות בנייה נוספות וכי לא ביצע את האמור בצו ההריסה. בהמשך, צילם המתלונן מספר תמונות על מנת

עמוד 1

לתעד את מעשיו של הנאשם. בתגובה למתואר לעיל, ניגש הנאשם אל המתלונן והחל לאיים עליו בפגיעה שלא כדין בו, באומרו לו "אני אזיין אותך, אתה לא יודע עם מי יש לך עסק", תוך שהוא מקרב את הפטיש לפניו של המתלונן וזאת בכוונה להפחידו.

מפחדו מפני הנאשם, עזב המתלונן את המקום ברכבו ונעצר ברמזור הסמוך בשל מופע אור אדום, או אז רץ הנאשם אל הרכב בו ישב המתלונן והחל לאיים עליו בפגיעה שלא כדין בו ולהעליבו באופן שצעק עליו: "יש לך זין של אמא שלך בתחת, תעוף מפה מהר, תעוף מפה תימור כי אם לא, אני אזיין אותך היום, תימור תיזהר אני אשב עליך גם מאסר אם צריך, תלך יא מזדיין בתחת יא הומו ואם יבוא אליי מישהו אני אזיין את הכוס של האמא שלך. תזכור את המילים, אל תחפש אותי כי אני אמצא אותך בכל פינה, אני אמצא אותך תימור, אני אזיין אותך בסוף, סע יא מזדיין בתחת" וזאת בכוונה להפחידו.

בהמשך למתואר לעיל, תקף הנאשם את המתלונן שלא כדין, באופן שירק על פניו. רוקו של הנאשם פגע בפניו של המתלונן, תוך שהנאשם מאיים בפגיעה במתלונן באומרו לו: "תשמע שתי מילים, אל תתעסק עם אברג'יל כי אני אזיין אותך" וזאת בכוונה להפחידו.

במעשיו המתוארים לעיל, הואשם הנאשם בעבירה של תקיפת עובד ציבור - עבירה לפי סעיף 382 א (א) לחוק העונשין, תשל"ז - 1977 (**להלן: "חוק העונשין"**), איומים - עבירה לפי סעיף 192 לחוק העונשין והעלבת עובד ציבור - עבירה לפי סעיף 288 לחוק העונשין.

במסגרת האישום השני, בתאריך 11.03.2015 בסמוך לשעה 13:10, הגיע המתלונן אל ביתו של הנאשם, בשכונת אליהו 615/4 בבית שאן (**להלן: "הבית"**) בעקבות דיווח על בנייה לא חוקית שמבצע הנאשם בחצר ביתו. משהבחין הנאשם במתלונן, מצלם את חריגות הבנייה אותן ביצע, ניגש הנאשם אל המתלונן וחסם בידו את עדשת מצלמתו של המתלונן, חטף מידו את המצלמה וסירב להחזירה, תוך שהוא מאיים על המתלונן בפגיעה שלא כדין ברכושו, אם המתלונן ימשיך לתעד את מעשיו וזאת בכוונה להפחידו. רק בהתערבותו של עובר אורח, החזיר הנאשם את המצלמה לידיו של המתלונן.

בתאריך 12.03.2015 הגיע המתלונן אל ביתו של הנאשם, על מנת למסור לו את צו ההריסה. הנאשם סירב לקבל את הצו ולחתום עליו ואיים בפגיעה שלא כדין במתלונן באומרו לו "יזיינו אותך בתחת, אתה לא מתבייש, תעוף מפה, אמרו לך לא להתקרב אל הבית שלי, לא רוצה לחתום לך, תעיף את זה איתך ביחד, תזדיין יא כוס אוחתק, סע סע עוף מפה אל תתקרב לבית שלי, איך אני איתך. אז אני אסתבך ואקח אותך על הדרך. להתראות קח את זה" וזאת בכוונה להפחידו ולהקניטו.

במעשיו המתוארים לעיל, הואשם הנאשם בעבירה של איומים - עבירה לפי סעיף 192 לחוק העונשין והעלבת עובד ציבור - עבירה לפי סעיף 288 לחוק העונשין.

3. במסגרת הכרעת הדין, הורה בית המשפט על קבלת תסקיר שירות מבחן וחוות דעת הממונה על עבודות השירות בעניינו של הנאשם.

תסקיר שירות המבחן:

הנאשם בן 39, גרוש ואב לשני ילדים בגילאים 11-3. לגרושתו 2 ילדים ממערכות יחסים קודמות. המשפחה מתגוררת בדירת עמידר בבית שאן. מצבם הכלכלי אינו טוב.

מאז ביצוע העבירה הנדונה הנאשם קיבל הנאשם צו הרחקה מביתו בבית שאן ומאז מתגורר בבית אחיו בקריות. לאחר הרחקתו מביתו בבית שאן עזב את מקום עבודתו והמצב הכלכלי שלו ושל ילדיו קשה יותר.

בת זוגו עובדת בחלקיות משרה כמנהלת מחלקה בשופרסל.

מוכר במל"ל כנכה בשיעור של 65%, בעקבות מחלה ממנה סובל הנאשם הקרויה FMF "קדחת ים תיכונית", ומתקיים מקצבת נכות בסך של 2,740 ₪. המדובר במחלה תורשתית הפוגעת בכבד ובכליות, ויש לכך השלכה על יכולתו של הנאשם בטיפול היוםיומי ועל יכולתו להשתלב ולהתמיד במסגרות עבודה שונות. כמו כן, סובל הנאשם מבעיות לבביות. קיבל פטור משירות צבאי בעקבות מצבו הבריאותי.

לחובתו של הנאשם הרשעות קודמות בגין עבירות בתחומים שונים לרבות בעבירות אלימות, רכב ורכוש. בעברו ריצה שתי תקופות מאסר. לאחר תום מאסרו של הנאשם בשנת 2002 הועמד בפיקוח שירות המבחן למשך שנתיים, וכן בשנת 2010 הועמד בצו פיקוח של שירות המבחן למשך שנה וחצי. בתקופת המבחן התרשמה המטפלת כי הנאשם מתקשה לקבל אחריות על מעשיו ועל חייו ונטה להשליך אחריות על גורמים חיצוניים.

בפגישה עם שירות המבחן הנאשם ייחס את מעורבותו בפלילים בעבר להשפעה של חברה שלילית אליה התחבר. לדבריו, בשנים האחרונות ניתק קשר עם קשרים בעיתיים והוא עושה מאמצים לשמור על התנהלות יומיומית תקינה.

בהתייחס לעבירות נשוא כתב האישום, הנאשם הודה במיוחס לו. הנאשם תיאר את תגובתו התוקפנית וטען כי היה אימפולסיבי, ושבעת ביצוע העבירות לא הפעיל שיקול דעת תוך חשיבה על השלכות עתידיות כלפיו וכלפי משפחתו. כיום שומר על התנהלות תקינה.

קצינת המבחן התרשמה כי הנאשם מגלה אמפטיה כלפי המתלונן, ומבטא בושה וחרטה על מעשיו. לדבריו, לא היתה לו כל כוונה לפגוע במתלונן באופן פיזי, והוא חש צורך להתנצל.

שירות המבחן מתרשם כי בעקבות ההליך הפלילי והרחקתו של הנאשם מביתו, הוא מבין את חומרת מעשיו וחש רגשות אשמה הן כלפי המתלונן והן כלפי משפחתו המשלמת מחיר כבד. הנאשם מרגיש תחושת אכזבה מעצמו, ומביע חשש מהשלכות גזר הדין על חייו ועל חיי משפחתו.

בהערכת הסיכון להישנות העבירה והסיכוי לשיקום, סבורה קצינת המבחן כי הסיכון והמסוכנות להישנות ביצוע העבירות בעתיד הינו בינוני נמוך.

מחד מדובר בנאשם בעל מעורבות פלילית קודמת, אשר על רקע מצבו הבריאותי התקשה לשמור על יציבות ומחויבות במסגרת התעסוקתית והמשפחתית. היא התרשמה כי פעל באופן אימפולסיבי וביטא תוקפנות פיזית ומילולית כלפי המתלונן. לצד כל אלה, הנאשם לוקח אחריות על מעשיו ומביע חרטה כנה. שירות המבחן התרשם כי הנאשם שיתף פעולה באופן מלא באבחון והביע נכונות להשתלב בטיפול בשליטה בכעסים.

על רקע האמור, סבור שירות המבחן כי העמדתו של הנאשם בפיקוח שירות המבחן עשויה לאפשר לנאשם עבודה טיפולית בתחום שליטה בכעסים, תוך התבוננות על מעשיו ומתן תמיכה והכרה בקשייו וחיזוק תפיסת העצמי.

לאור האמור שירות המבחן ממליץ על הטלת צו מבחן פיקוחי למשך שנה, מאסר מותנה וחיוב בפיצויים למתלונן.

חוות דעת הממונה :

הנאשם נבדק ונמצא כשיר לריצוי מאסר בעבודות שירות עם מגבלות בשל מצבו הבריאותי.

4. ביום 04.11.2015 טענו הצדדים לעונש.

5. טענות המאשימה לעונש:

1. ב"כ המאשימה טען כי הנאשם הודה בכתב האישום מתוקן אשר מייחס לו שני אישומים, אחד תקיפת עובד ציבור, אימים והעלבת עובד ציבור ושני אימים והעלבת עובד ציבור. עוד הוסיף וטען, כי אין מדובר בהתנהגות חד פעמית אלא מסכת אלימות שביצע הנאשם לאורך תקופה כלפי עובד ציבור הממלא את עבודתו כדין. הנאשם חרג מאישורי הבניה, מתנהל הליך משפטי והוצא צו הריסה.
2. לחובתו של הנאשם חמש הרשעות קודמות בעבירות רכוש, אימים, הפרעה לשוטר. הגיש הרשעות קודמות (ת/1).
3. בעניינו של הנאשם התקבל תסקיר שירות המבחן ממנו עולה כי פעמיים היה בפיקוח של שירות המבחן. קצינת המבחן מציינת כי הוא לא נטל אחריות על מעשיו והוא השליך זאת על גורמים אחרים. במקרה הנדון, שירות המבחן מציינת כי הנאשם פועל בעיקר בתוקפנות פיזית ומילולית כלפי עובד ציבור. שירות המבחן מבקש להטיל על הנאשם צו מבחן למשך שנה, צו שלישי בעניינו של נאשם זה. לגישת ב"כ המאשימה, על בית המשפט להגן על עובד הציבור, האינטרס הציבורי עולה על האישי במקרה זה ולכן לא מסכימה המאשימה להמלצות שירות המבחן. תסקיר שירות המבחן הינו המלצה בלבד, המאשימה לא מתעלמת ממנו ולכן לא תעתור למאסר בפועל מאחורי סורג ובריאח אלא למאסר שירוצה בעבודות שירות ברף העליון ולמשך 6 חודשים, מאסר מותנה, צו מבחן למשך שנה, קנס ופיצוי למתלונן.

6. טענות ב"כ הנאשם:

1. הנאשם יליד 1976, נשוי ולו 4 ילדים קטינים בגילאי 2.5 - 15. מדובר בנאשם שמפרנס משפחה, ומאז המקרה נשוא כתב האישום הורחק הנאשם ממקום מגוריו, מקום מגורי המשפחה וילדיו הקטינים בבית שאן.
המשפחה מאז האירוע, משלמת מחיר כבד, הן בקשר של הנאשם עם ילדיו והן בקשר עם בת זוגו. כמו כן, הדבר משפיע על יכולת המשפחה להתפרנס.
2. הנאשם הודה בהזדמנות הראשונה.
3. לטענת ב"כ הנאשם, בעניינו של הנאשם התקבל תסקיר שירות מבחן המגולל את אבני הדרך המרכזיות בחיי הנאשם. במפגש שירות המבחן עם הנאשם התרשם כי הנאשם מבין את חומרת המעשה, הוא בהחלט מבטא תחושת אכזבה מעצמו הוא מביע צער וחרטה כנים. מדובר במקרה אשר אירע מתוך אימפולסיביות וחוסר מחשבה כלפי המתלונן.
לגישת ב"כ הנאשם, שירות המבחן הינו זרוע ארוכה של בית המשפט, ולכן יש לקבל המלצת שירות המבחן.
4. ב"כ הנאשם מציין כי בשים לב למהות העבירות, מתחם הענישה נע בין מאסר מותנה לבין מאסר בפועל שירוצה בעבודות שירות, מהות העושה ולכן הוא סבור כי יש לקבוע את עונשו של הנאשם בתחומי המתחם ולהטיל עליו כפי המלצת שירות המבחן דהיינו מאסר מותנה ועונשים נלווים נוספים.
העובדה שהנאשם השתלב בהליך טיפולי לצד ענישה צופה פני עתיד היא שלעצמה מהווה את האיזון בין האינטרסים וב"כ הנאשם סבור שהיא מאזנת נכונה ביניהם.
ב"כ הנאשם מבקש לאמץ את המלצות שירות המבחן.
5. הנאשם היה עצור מיום 14.4.15 עד 20.4.15 לאחר מכן שוחרר למעצר בית מחוץ למקום לגוריו, עד היום הוא בחלופת מעצר תנאים מגבילים ויש בכל האלמנטים האלה להוות שיקולים לעניין הענישה.
6. לעניין עברו הפלילי של הנאשם, מציין בא כוחו כי לחובתו עבירות אלימות אחת בגינה נגזר דינו בשנת 2002 העבירה היא משנת 2000. עבירות נוספות מתחום רכוש - שבל"ר. לעניין עבירות מהסוג שבו הוגש כעת, כאמור העבירה אחרונה היא לפני 15 שנה והדברים מלמדים כי אין מדובר בנאשם אשר מבצע עבירות אלימות לעיתים שכיחות.

דברי הנאשם:

הנאשם הביע חרטה על מעשיו, והפיק את הלקח מהמקרה. מוכן להתנצל בפני המתלונן.

כיום הנאשם טוען כי פירק את כל המבנים .

דין והכרעה:

גזירת הדין על פי תיקון 113 לחוק העונשין, התשל"ז - 1977 (להלן: "**חוק העונשין**").

1. גזירת דין מורכבת משלושה שלבים עיקריים כלהלן:

א. קביעת מתחם העונש ההולם (סעיף 40ג לחוק העונשין).

ב. בחינה האם יש מקום לחרוג ממתחם העונש ההולם בין לקולא ובין לחומרא

(שיקום, הגנה על שלום הציבור).

ג. קביעת העונש המתאים בתוך מתחם העונש ההולם (סעיף 40ג(ב) לחוק

העונשין).

2. על פי הוראת סעיף 40ג לחוק העונשין, בשעה שהורשע הנאשם בגין כמה עבירות, יש לבחון תחילה האם מדובר באירועים נפרדים, וככל שבית המשפט מגיע למסקנה שהאירועים נפרדים, יש לקבוע מתחם עונש הולם לכל אחד מהאישומים בנפרד. לעומת זאת, כאשר העבירות בגין הורשע הנאשם מהוות אירוע אחד, יקבע בית המשפט מתחם ענישה הולם כאמור בסעיף 40ג(א) לאירוע כולו.

בית המשפט העליון נדרש לאחרונה להכריע בשאלה מה בין "אירוע" ל"מעשה" וזאת במסגרת ע"פ 4910/13 **אחמד בני ג'אבר נ' מדינת ישראל**, לא פורסם [פורסם בנבו] (29/10/2014).

בפתח דבריו מציין כב' השופט י. דנציגר כי :

"המונח "אירוע" הינו מונח חדש שהוכנס לחוק העונשין במסגרת תיקון 113, ועל אף שניתן היה לצפות כי תיכלל בתיקון 113 הגדרה כלשהי למונח זה, הרי שהגדרה כזו לא נכללה בו. ודוק, תיקון 113 לחוק העונשין אינו מגדיר מהו "אירוע", ואף אינו קובע מהו המבחן המשפטי שעל פיו יבחין בית המשפט בין תרחיש עובדתי אחד שיוגדר כ"אירוע" לבין תרחיש עובדתי אחר שיוגדר כ"כמה אירועים". המחוקק הותיר שאלות אלה פתוחות לפרשנות".

כב' השופט י. דנציגר מאמץ שני מבחנים אשר נקבעו להגדרת "מעשה" לעניין סעיף 186 לחוק סדר הדין הפלילי גם לעניין השאלה האם על עבירה מהווה "אירוע" בפני עצמה :

"האחד, המבחן הצורני-עובדתי, שבמסגרתו בוחנים האם ניתן להפריד בין פעולות שנעשו ברצף

ובסמיכות יחסית של זמן ומקום, דהיינו האם מדובר בפעולה יחידה מתמשכת שלא ניתן לפצלה לתת-פעולות או שמא בשרשרת פעולות עוקבות שכל אחת מהן היא חוליה נפרדת. השני, המבחן המהותי-מוסרי, שנוהג בעיקר בעבירות הנעברות בגופו של אדם (להבדיל מעבירות רכוש), ושבמסגרתו מתמקדים בנזקים שגרמה התנהגותו של העבריין לנפגעי העבירה ובאינטרס החברתי שנפגע. במסגרת מבחן זה נבחנת בין היתר - אם לא בעיקר - שאלת ריבוי הנפגעים".

כב' השופטת דפנה ברק ארז סבורה כי יש להחיל מבחן חדש בקביעת היות מעשיו של נאשם בבחינת "אירוע" אחד או מספר "אירועים". על פי מבחן זה תוכרע הסוגיה בהינתן קשר "ענייני והדוק" בין הפעולות ועל פי מבחן ניסיון החיים. לגישתה, ניתן לקבוע כי מדובר ב"אירוע" אחד כאשר קיימת סמיכות זמנים בין העבירות אך גם כאשר "תהייה חלק מאותה תוכנית עבריינית" גם אם בוצעו לאורך תקופת זמן שאינה קצרה. כדוגמא רואה כב' השופטת דפנה ברק ארז במספר איומים כנגד עובדי ציבור על רקע אידיאולוגי משום "אירוע" אחד גם אם בוצעו על פני תקופה שכן קיים קשר הדוק ביניהם, כחלק מתוכנית עבריינית אחת.

כב' השופט ע' פוגלמן מצטרף בדעתו לכב' השופטת ברק ארז בקובעו כי :

"מצטרף אני לתפיסתה העקרונית של חברתי. אולם, אבקש להדגיש כי להשקפתי התיבה "אירוע אחד" רחבה דיה כדי לכלול גם פעולות עברייניות שבוצעו על פני רצף זמן; כללו מעשים שונים; ביחס לקורבנות שונים; ובמקומות שונים. הכל - כל עוד הם מהווים מסכת עבריינית אחת. נמצאנו למדים כי הבחינה אם העבירות השונות שביצע הנאשם מהוות "אירוע אחד" היא תכליתית-פונקציונאלית"

גישת "הקשר ההדוק" אומצה לאחרונה בפסיקת בית המשפט העליון בע"פ 5643/14 - המערער נ' המשיבה לא פורסם (23/06/2015), שם נקבע בעניין של סדרת עבירות נשק שנעברו על פני מספר חודשים :

"יישומו של מבחן "הקשר ההדוק" שנקבע בעניין ג'אבר על הערעורים שלפנינו מעלה, כי למצער נכון היה לסווג חלק מן העבירות בהן הורשעו כל אחד מהמערערים כ"אירוע אחד", ויתכן שאף את כולן. בנדון דידן, מתארים כתבי האישום המתוקנים תכנית עבריינית שהתרחשה במשך כשלושה חודשים, במסגרתה ביצעו המערערים (כל אחד וחלקו הוא) עבירות שונות בנשק עבור בצע כסף. תכנית זו אמנם כללה מעשים שונים, אך אין בכך כדי להגדיר כל אחד מהם כ"אירוע" נפרד בפני עצמו, ודומה כי יש ממש בטענת המערערים כי מדובר במסכת עבריינית אחת, וכי מתקיים בין העבירות קשר ענייני ברור. יוזכר, כי חלק מן האישומים השונים מתייחסים לעבירות דומות שהתבצעו באותם ימים ובין אותם נאשמים - על כן ברר, כי לא ניתן להגדירם כאירועים שונים כפי שקבע בית משפט קמא, ולקבוע בצד כל אחד מהם מתחם ענישה נפרד"

במקרה שבפני אין מקום לגישתי לקביעת מתחם עונש הולם בנפרד לכל אחת מהעבירות באשר מדובר במסכת אירועים אחת. העבירות בשני האישומים שלובות האחת בשנייה באופן רציף. כמו כן מהוות העבירות נשוא כתב האישום רצף אירועים מתמשך ויעידו סמיכות הזמנים (שני מועדים בהפרש חודש אחד בלבד), דמיון רב בין העבירות, מניע זהה בביצוע העבירה (עבירת תכנון ובניה והדרישה להרוס את חריגות הבניה) מהות העבירות (פגיעה בעובד ציבור שהינו מפקח הבניה) וזהות המתלונן בתיק.

לאור האמור לעיל אני קובע כי מדובר במספר עבירות המצטרפות ומהוות אירוע אחד ומן הדין לקבוע מתחם עונש הולם אחד בגין העבירות נשוא כתב האישום.

השלב הראשון - קביעת מתחם העונש ההולם

לצורך קביעת העונש ההולם, על בית המשפט להתחשב בשיקולים שלהלן:

א. הערך החברתי שנפגע מביצוע עבירה ובמידת הפגיעה בו.

ב. מדיניות הענישה הנהוגה.

ג. נסיבות הקשורות בביצוע עבירה ומידת אשמו של הנאשם.

א. הערך החברתי שנפגע מביצוע העבירה ומידת הפגיעה בו

עבירות האיומים, תקיפת עובד ציבור והעלבת עובד ציבור פוגעות בערכים של שמירה על כבוד האדם, שלמות גופו ותחושת הביטחון שלו וכן ביכולתו לנהל חיים מוגנים ושלווים. קל וחומר בשעה שעסקין באיומים המושמעים כנגד עובד ציבור ובתקיפה והעלבת עובד ציבור בהקשר לפעולות שמבצע במסגרת תפקידו ויש לשמור ולהגן על הסדר הציבורי, שלטון החוק, שלמות גופם, כבודם וביטחונם של הממונים על אכיפת החוק.

ערך מוגן נוסף הרלוונטי לענייננו הינו הצורך וההכרח כי עובד ציבור יפעל לטובת הציבור לצורך קידום אינטרס הציבור מבלי שיאלץ לחשוש לשלמות הגוף, לחיים ולשלווה החיים שלו ושל בני משפחתו.

בית המשפט העליון עמד בשורה של פסיקות על הפסול שבביצוע עבירת האיומים כנגד עובדי ציבור הפוגעות בכבודם ושלומם.

ברע"פ 2019/11 מיארה נגד מדינת ישראל (טרם פורסם), [פורסם בנבו] (22/3/2011) נקבע כי :

"אף לגופם של דברים, לחופש הביטוי מגבלות שבדין, וביניהן איומים והעלבת עובדי ציבור כבענייננו, כמו גם לשון הרע במקרים אחרים. המטיל אימה על הזולת אין הזולת צריך לפשפש ביכולותיו העתידות של המאיים כדי לברר אם יש ממש באיומים; ועובדי הציבור אינם צריכים להיחשף לחריצת לשון קללות, חרופים וגידופים מכל בר בי רב, שיקנה לו חסינות בשל חופש הביטוי. לבתי המשפט תפקיד גם בהגנה על כבודם".

עוד אפנה לפסק דינו של כב' השופט ס' ג'ובראן מיום 30.12.09, ב-ע"פ 6642/09, מדינת ישראל נגד סולטאן גביש, שציין בין יתר הדברים כי:

"חברה המכבדת את שלטון החוק ואת זכויותיו של הזולת, לא תאפשר פגיעה בנציגי החוק, וכל פגיעה

שכזו צריכה להיתקל בקיר ברזל של אפס סובלנות, על מנת לגדוע אלימות מסוג זה במהירות האפשרית.....". (שם, פסקה 9).

כב' השופט ס' ג'ובראן היפנה באותו פסק דין לע"פ 500/87 בורוכוב נגד מדינת ישראל (לא פורסם, 8.3.1988), בציינו שהציבור נותן את מבטחו בעובדי הציבור ונציגי החוק:

"וטובת הציבור מחייבת כי יובטח להם שיוכלו למלא את תפקידם ללא מורא וללא פחד מבעלי אגרוף, מתוקפנים ומאיימים. לכן, הכרח להטיל ענישה של ממש, גם למען ישמעו וייראו".

הפגיעה בערכים המוגנים בביצוע העבירות בהן הורשע הנאשם אף מקבלת משנה חומרה בשעה שהעבירות מבוצעות כנגד מפקח האוכף חוקי התכנון והבניה באשר בית המשפט העליון עמד לא אחת על נפישות תופעת עבריינות התכנון והבניה ור' לדוגמא רע"פ 10571/08 מדינת ישראל נ' מלכאל (פורסם בנבו, 23.6.2011):

"כידוע, עבריינות התכנון והבניה הוגדרה זה מכבר על ידי בית משפט זה כ"מכת מדינה". מערכת אכיפת החוק ניצבת בנושא זה מול קשיים רבים ובפני תופעות של זלזול בוטה בהוראות החוק ובצווים שיפוטניים מצד עברייני הבניה (ראו לדוגמה: פרשת נאסף, בפסקה 9 לפסק דיני; פרשת פור, בעמ' 536-535; רע"פ 4203/03 ביראת נ' הוועדה המחוזית לתכנון ובניה חיפה (29.6.2003); רע"פ 2809/05 טסה נ' מדינת ישראל (22.5.2005)). במצב דברים זה, מן הראוי לא להחסיר מידי המדינה כלים חיוניים למאבק בפשיעה, אלא לאפשר לה למצות את הדין עם עברייני הבניה לפי הכללים הרגילים".

מידת הפגיעה בערכים המוגנים במקרה שבפני היא חמורה וברורה. מדובר בצבר מעשים חמורים מצידו של הנאשם שעה שבחר להפחיד, להרתיע, לאיים, לקלל ולגדף עובד ציבור שבססה"כ ביצע את תפקידו נאמנה, ואם לא די בכך אף בחר הנאשם לנהוג באלימות פיזית בעוד הוא יורק על המתלונן, כל זאת בניסיון לטעת בעובד הציבור פחד ואימה, דבר העלול להשפיע על אופן תפקודו ובכך לפגוע באינטרס הציבורי בשמירת החוק ושיויון כל אדם בפני החוק.

ב. מידת האשם ומידת הנזק

בהתאם לסעיף 40 לחוק העונשין, מטרתו של סימן א1 "הבניית שיקול הדעת השיפוטי

בענישה" לקבוע את העקרונות והשיקולים המנחים בענישה, המשקל שיש לתת להם

והיחס ביניהם, כדי שבית המשפט יקבע את העונש המתאים לנאשם בנסיבות העבירה.

העיקרון המנחה בענישה הוגדר בסעיף 40ב לחוק העונשין:

"העיקרון המנחה בענישה הוא קיומו של יחס הולם בין חומרת מעשה העבירה,

בנסיבותיו, ומידת אשמו של הנאשם ובין סוג ומידת העונש המוטל עליו (בסימן זה -

העיקרון המנחה)".

סימן א1 קובע בסעיף 40ט, כי בקביעת מתחם העונש ההולם למעשה העבירה, יתחשב בית המשפט בהתקיימותן של נסיבות הקשורות בביצוע העבירה, המפורטות להלן, ובמידה שבה התקיימו, ככל שסבר שהן משפיעות על חומרת מעשי העבירה ועל אשמו של הנאשם.

סעיף 40ט מונה לעניין הנסיבות הנזכרות לעיל, הנזק שהיה צפוי להיגרם מביצוע העבירה ונזק שנגרם מביצוע העבירה.

לעניין מידת הנזק קובע סעיף 40ג(א), כי בית המשפט יתחשב בערך החברתי שנפגע מביצוע העבירה, במידת הפגיעה בו, במדיניות הענישה הנהוגה ובנסיבות הקשורות בביצוע העבירה, כאמור בסעיף 40ט.

מידת האשם של הנאשם במקרה זה הינה מלאה. לא קדמה כל התגרות מצד המתלונן, שהוא מפקח הבנייה הממונה על פיקוח במקרי חריגות בנייה. להיפך הוא הנכון. מכתב האישום עולה בבירור כי הנאשם הוא שיזם ביצוע העבירות והמתלונן המשיך וביצע עבודתו חרף התנהגותו של הנאשם. גם כאשר המתלונן נסע ברכבו ונעמד ברמזור באור אדום, הנאשם הגיע אליו וירק על פניו.

מעובדות כתב האישום המתוקן עולה כי הנאשם פעל תוך תכנון מוקדם, הגם שבטווח זמן קצר והישגות העבירות על פני שלושה מועדים שונים מחזקת הסברה כי פעל באופן עקבי ונחוש לצורך הטלת אימה על עובד הציבור במטרה להרתיעו ולמנוע אעיפת החוק בעניינו.

ג. מדיניות הענישה הראויה, בגין העבירות שבה הורשע הנאשם, הינה מחמירה וכוללת הטלת עונשים מרתיעים:

1. כב' השופט ס' ג'ובראן הביע ברע"פ 1922/11 - **יניב רחמימוב נ' מדינת ישראל** (פורסם באתרים משפטיים) (17.03.2011) את סלידתו מביצוע עבירות כנגד עובדי ציבור תוך שהוא סוקר הפסיקה הנוהגת בנושא הענישה בעבירות אלו:

"הציבור נותן את מבטחו בעובדי הציבור ונציגי החוק, וטובת הציבור מחייבת כי יובטח להם שיוכלו למלא את תפקידם ללא מורא וללא פחד מבעלי אגרוף, מתוקפנים ומאיימים. לכן הכרח להטיל ענישה של ממש, גם למען ישמעו וייראו"(ע"פ 500/87 בורוכוב נ' מדינת ישראל (לא פורסם, [פורסם בנבו], 8.3.1988)). בתקופה המתאפיינת בגלי אלימות פיזית ומילולית כלפי עובדי ציבור, שומה להגן על השירות הציבורי ועל עובדי הציבור מפני פגיעה בלתי ראויה בכבודם ובמעמדם (רע"פ 2660/05 יוסף אונגרפלד נ' מדינת ישראל (טרם פורסם, [פורסם בנבו], 13.8.2008)). על כן בתי המשפט מחויבים

להכביד את ידם ולתת עונשים מרתיעים (רע"פ 1860/07 נחמני נ' מדינת ישראל [פורסם בנבו] (14.6.2007)). ויפים לעניינו דברים שנאמרו ברע"פ 5940/06 גל נ' מדינת ישראל (לא פורסם, [פורסם בנבו], 18.12.2006):

"המבקש תקף עובד ציבור ואף איים על חייו, אך ורק בשל העובדה שהחלטותיו של עובד הציבור לא תאמו לאינטרסים האישיים שלו. מדובר בהתנהגות נלוזה כנגד עובד ציבור אשר מילא את תפקידו. הנני מצדיק אפוא את החלטת בית-המשפט המחוזי להחמיר בעונשו של המבקש הן משום עברו הפלילי הכולל הרשעה בעבירה של תקיפת עובד ציבור, הן בשל האינטרס הציבורי הדורש, כי החוק יספק הגנה אפקטיבית על אנשי הציבור והן לאור הצורך החברתי, כי אלה האחרונים, יבצעו את תפקידם ללא כל מורא".

2. ברע"פ 4592/14 דיאנה סרגייב ג'ובראן נ' מדינת ישראל (פורסם באתרים משפטיים) (ניתן ביום 25.8.2014), נדחתה בקשת רשות ערעור מטעם נאשמת, אשר הורשעה בעבירות תקיפת שוטר והפרעה לשוטר במילוי תפקידו, בכך שירקה על שוטרת, קיללה אותה, התנפלה עליה, משכה בשערה וסטרה לה, לאחר ששוטרים הגיעו למסיבה בעקבות תלונה על רעש. על הנאשמת הוטל מאסר מותנה, פיצוי, צו של"צ וצו מבחן.

3. בת"פ (מח' ב"ש) 10781-04-13 מדינת ישראל נ' שגיב וקנין ואח' (פורסם באתרים משפטיים) (ניתן ביום 6.10.2013) הורשע נאשם עם אחר, על יסוד הודאתו, בשתי עבירות של תקיפת שוטר ועבירה של העלבת עובד ציבור, בכך שתקף שוטר, דחף אותו, קילל והעליב אותו. נקבע מתחם ענישה בנוגע לעבירת תקיפת השוטר והעלבת עובד ציבור שנע בין 3 ל-6 חודשי מאסר.

4. בע"פ (מח' ב"ש) 33867-10-13 אברהם נשיא נ' מדינת ישראל (פורסם באתרים משפטיים) (ניתן ביום 11.12.2013), נדחה ערעורו של נאשם, אשר הורשע לאחר שמיעת עדים והצגת ראיות, בעבירות של תקיפת שוטר כדי להכשילו בתפקידו, העלבת עובד ציבור ושימוש בכוח או באיומים כדי למנוע מעצר, בכך שבתגובה לסירוב השוטרים לאפשר לו כניסה למתחם הבמה, בפסטיבל שהתקיים באילת, דיבר בגסות לשוטרים, תקף אותם באגרופים ובעיטות, נשך ונגח בראשו של שוטר. על הנאשם, בעל עבר פלילי, הוטלו 3.5 חודשי מאסר לריצוי בעבודות שירות, מאסר מותנה, פיצוי וצו מבחן.

5. ברע"פ 1825/11 - ראובן פינקו נ' מדינת ישראל, (פורסם באתרים משפטיים) (תק-על 1)2011, 3091 דחה כבוד השופט רובינשטיין בקשת רשות ערעור על חומרת העונש בעניינו של נאשם אשר נדון ל 7 חודשי מאסר בפועל בגין איומים על שופט.

6. בע"פ (תל-אביב-יפו) 70003/06 - ויקטור דדוש נ' מדינת ישראל, (פורסם באתרים משפטיים) (תק-מח 1)2007, 3497 דחה בית המשפט המחוזי ערעורו של נאשם אשר הורשע בגין עבירות הסגת גבול, איומים והעלבת עובד ציבור על חומרת העונש שהוטל עליו - 7 חודשי מאסר בפועל ועונשים נלווים באומרו :

"אין גם כל ספק כי מטרתו היתה השגת טובת הנאה כלכלית, דהיינו להשפיע על ראש העיר לחזור בו מסגירת המזנון אותו הפעילו אשר ניתן לו בעבר כחלק מתהליך שיקום.. אין כל ספק בלבנו כי התנהגותו של המערער היתה במטרה להלך אימים על נציגי הציבור כדי להשיג את מבוקשו. התנהגות שכזו דורשת התייחסות עונשית מחמירה ומרתיעה... יש לדחות מכל וכל ולשרש את הטענה כי השמעת איומים להפוך שולחן הינה "אמירה של כל ישראלי ממוצע". גם העובדה כי המערער לא פגע פיזית באיש מהמאוימים - אין בה כדי להקל עמו. די באלימות המילולית ובאיומים הממשיים החוזרים מפי המערער ... בכדי להצביע על חומרת המעשים". בית המשפט אף מציין כי "הערתו המסיימת של בימ"ש קמא בגזר הדין, כי עונשו היה חמור בהרבה אילולא הנסיבות לקולא שניתן להם משקל כבד, הפן החיובי באופיו והחרטה שהביע - ראוייה אף היא, מצביעה על שיקול דעת מאוזן ומקובלת אף עלינו."

7. בע"פ (באר-שבע) 7040/05 - מדינת ישראל נ' ליברטי שמעון אליהו, (פורסם באתרים משפטיים) תק-מח 2005(3), 9122 הוחמר עונשו של נאשם אשר איים על ראש עיר באופן שהוטל עליו בנוסף לעונשים להם נדון בבית משפט קמא, גם עונש מאסר לתקופה של 4 חודשים תוך שבית המשפט המחוזי מציין בהחלטתו כי -

"בימים אלה כאשר האלימות גואה יש להטיל עונשים חמורים על אנשים המאיימים בכלל ועל עובדי ציבור בפרט למען יראו הם וזולתם וייראו... " וכי רק בשל העובדה כי מדובר בערכאת ערעור אין בית המשפט המחוזי ממצה הדין עם הנאשם".

8. רע"פ 8253/11 לורנס נ' מדינת ישראל (פורסם באתרים משפטיים), מיום 4.12.11, בית המשפט העליון אישר את פסיקת בית המשפט המחוזי אשר החמיר בעונשו של נאשם אשר הורשע, לאחר ניהול הוכחות, בשבע עבירות של איומים כלפי עובדות סוציאליות בכלא, בארבע עבירות של העלבת עובד ציבור ובהטרדה באמצעות מתקן בזק. בית המשפט המחוזי קיבל את ערעור המדינה, העמיד את העונש על שנתיים מאסר בפועל (חלף 13 חודשי מאסר בפועל שגזר בית המשפט השלום).

9. עפ"ג (מח' מרכז) 1608-01-08 עלאונה נ' מדינת ישראל (פורסם באתרים משפטיים), מיום 30.4.08, הורשע נאשם באיומים כלפי עובדים סוציאליים בכלא, ונדון ל- 8 חודשי מאסר במצטבר לעונש שאותו ריצה באותה עת.

10. ע"פ (חיפה) 18735-11-09 ג'מיל בוקאי נ' מדינת ישראל, נדון ערעורו של נאשם אשר הורשע בתקיפת אחותו ומשהגיעו לבית המגורים שוטרים, אחז המערער בסכין בידיו, איים עליהם תוך כוונה להפחידם. לנאשם יוחסו עבירות של תקיפה סתם לפי סעיף 379 של חוק העונשין, התשל"ז - 1977 (להלן: "חוק העונשין"), איומים לפי סעיף 192 של חוק העונשין, והחזקת סכין למטרה לא כשרה, לפי סעיף 186 של חוק העונשין. בית המשפט דלמטה גזר דינו של הנאשם למאסר בפועל לתקופה של 6 חודשים בניכוי תקופת מעצרו (כחודש ימים), מאסר מותנה בן 6 חודשים לתקופה של שלוש שנים ביחס לעבירה של נשיאת סכין, ומאסר מותנה בן 3 חודשים לתקופה של שלוש שנים ביחס לעבירות

איומים או תקיפה סתם. ערעורו של הנאשם נדחה בבית המשפט המחוזי תוך שבית המשפט מציין כי : " **לא נעלמה מעינינו המלצתו של שירות המבחן להטיל על המערער צו פיקוח, כשבתקופת המבחן יעבור המערער הליך טיפולי, ולרבות צו של"צ בהיקף של 180 שעות, אך אין בנכונותו זו של המערער לקבלת הליך טיפולי כדי לאיין את חומרת מעשיו".**

11. **בת"פ 430-08 (שלום קריות) מ"י נ' זאהי חאלדי (פורסם במאגרים המשפטיים) , (21/7/08)**

נדון הנאשם בגין תקיפת מפקח בניה במכות אגרופים למאסר בפועל בן 15 חודשים, הפעלת מאסר מותנה בן 15 חודשים באופן ש - 9 חודשים מהמאסר המותנה ירוצה במצטבר (סה"כ מאסר בפועל 24 חודשים) ועונשים נלווים.

ד. על פי הוראות סעיף 40 ח', לחוק העונשין התשל"ז - 1977, בקביעת מתחם הענישה ההולם שומה על בית המשפט לבחון את יכולתו הכלכלית של הנאשם כחלק מהשיקולים לקביעת מתחם הענישה, ולמעשה, ניתן לומר כי באשר לעונשי קנס, קיימת אינדיוידואליות בקביעת מתחם העונש הנובעת מכך שבקביעת מתחם זה, אין בוחנים רק את הנסיבות הקשורות בביצוע העבירה, אלא גם את יכולתו הכלכלית של הנאשם.

הגם שלא הוגשו בפני אסמכתאות בנוגע למצבו הכלכלי של הנאשם אני יוצא מנקודת הנחה כי מצבו הכלכלי של הנאשם קשה בשעה שהינו מוכר במל"ל כנכה בשיעור של 65% בשל מצבו הבריאותי ומחלתו הכרונית. הנאשם חי מקצבת נכות בסך של כ - 2700 ש"ח ובשל מצבו הבריאותי אינו מצליח להתמיד בעבודה באופן רציף. הנאשם גרוש והוא מכלכל את משפחתו וילדיו הקטינים.

ה. בבחינת הנסיבות הקשורות בביצוע העבירה שקלתי לחומרה, אשמו המלא של הנאשם, חומרת העבירות ונסיבות ביצוען, העובדה כי הנאשם תכנן ביצוען של העבירות גם אם לא תכנן ארוך מועד, הנזק שהיה צפוי להיגרם כתוצאה מהעבירה הינו רב, בין אם אציין את הוצאת איומיו של הנאשם לפגיעה במפקח בפועל, בין את הטרדת שלוותו של המפקח והן החשש שמא יצלחו האיומים הקשים ו"יאצו" את המפקח המאיים להעדיף טובתו האישית, שלומו ושלומו בני משפחתו על פני אינטרס הציבור בהריסת בנייה לא חוקית והעמדתם לדין של עברייני בנייה בפרט שהנאשם ירק בפועל על המתלונן "והוכיח" כי מסוגל הוא להוציא את איומיו אל הפועל תוך כדי השפלת המתלונן בצורה מבזה, כשכל מחדלו היה לבצע עבודתו נאמנה. בקביעת הרכיבים הכספיים נתתי דעתי למצוקתו הכלכלית של הנאשם, בין היתר כתוצאה מההליכים המשפטיים שננקטו כנגדו בתיק זה.

ו. נוכח האמור לעיל, אני קובע בהתאם לסעיף 40 יג' לחוק העונשין, כי מתחם העונש ההולם החל ממאסר על תנאי וכלה ב- 12 חודשי מאסר בפועל וכן עונשים נלווים של מאסר מותנה והתחייבות כספית עד קנס ופיצוי למתלונן.

שיקולים לסטייה לקולא ולחומרא ממתחם העונש ההולם :

עמוד 13

שיקום הנאשם:

סעיף 40ד לחוק העונשין מורה כי בשלב שלאחר קביעת טווח הענישה הראוי בית המשפט רשאי לחרוג ממתחם העונש ההולם כאשר קיים סיכוי של ממש לשיקומו של הנאשם.

בתסקיר שירות המבחן הומלץ על ענישה טיפולית וצופה פני עתיד המצוייה בגדר מתחם העונש ההולם ומכאן שהדיון בהמלצות התסקיר מקומו בדיון בגין קביעת העונש הראוי. מכאן גם שלא הוצגו טעמים לסטיה ממתחם העונש ההולם לקולא.

שיקול ההגנה על הציבור מפני הנאשם :

סעיף 40 לחוק העונשין, התשל"ז-1977 קובע כי :

"קבע בית המשפט את מתחם העונש ההולם בהתאם לעיקרון המנחה ומצא כי יש חשש ממשי שהנאשם יחזור ויבצע עבירות, וכי החמרה בעונשו והרחקתו מהציבור נדרשות כדי להגן על שלום הציבור, רשאי הוא לחרוג ממתחם העונש ההולם, ובלבד שלא יהיה בעונש שיקבע משום החמרה ניכרת מעבר למתחם העונש ההולם; בית המשפט לא יקבע כאמור אלא אם כן מצא שלנאשם עבר פלילי משמעותי או אם הוצגה לו חוות דעת מקצועית."

הגם שמעשי הנאשם חמורים למדי לא מצאתי כי חומרת העבירות ועברו הפלילי שאינו חדש מצדיקים חריגה ממתחם העונש ההולם אשר הינו רחב דיו במקרה זה.

קביעת העונש הראוי :

נסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירה:

בהתאם לסעיף 40 יא' לחוק העונשין, בגזירת העונש המתאים לנאשם, בגדר מתחם העונש ההולם, יש להתחשב בנסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירה . לצורך גזירת דינו של הנאשם שבפני נתתי את הדעת לנסיבות הבאות:

א. **פגיעת העונש בנאשם -** הנאשם בפני בן 39 , מתגורר אצל אחיו בעקבות צו הרחקה שהוצא כנגדו בגין כתב האישום דנן. הנאשם גרוש ולו יש 4 ילדים קטינים לכלכל ולפרנס. מצבו הבריאותי של הנאשם אינו טוב. סבורני כי לעונש מאסר ממושך ועונש מאסר מאחורי סורג ובריה השלכה על הנאשם שבפני בפרט כשהוא מציין כי בעקבות הרחקתו משפחתו משלמת מחיר כבד. כמו כן באם יוטל על הנאשם עונש מאסר בפועל לא יהא זה מאסרו הראשון ואין הפגיעה דומה למי שמוטל עליו עונש מאסר בפועל לראשונה בחייו.

ב. הנאשם נטל אחריות מלאה על מעשיו והביע חרטה כנה ואמיתית ואף אמפטיה כלפי המתלונן.

ג. מגיליון הרשעותיו הקודמות של הנאשם עולה כי לחובתו של הנאשם 5 הרשעות קודמות בתחום עבירות פריצה לבנין מגורים וביצוע גניבה, עבירות שבל"ר, גניבת רכב, עבירות רכוש ואף עבירה של הפרעה לשוטר בעת מילוי תפקידו, איומים ותקיפת שוטר בעת מילוי תפקידו אך נתתי דעתי לכך שעבירה זו משנת 2000 והעבירה האחרונה של הנאשם הינה משנת 2007, לפני כ - 8 שנים. מעיון בהרשעותיו של הנאשם עולה כי אין החוק נר לרגליו באנשי אכיפת החוק כדי להרתיעו.

ד. הסיבות שהביאו את הנאשם לבצע העבירות :

הנאשם מציין כי בעברו היה בקשר עם גורמים שליליים וכיום חזר למוטב אך אמירה זו אינה עולה בקנה אחד עם המעשים החמורים והעבירות בגינם הורשע . בכתב אישום נשוא תיק זה עסקין בתקיפת עובד ציבור, איומים והעלבת עובד ציבור בעילה של חריגות בנייה. הנאשם מעיד כי ביצע מעשיו תוך אימפולסיביות וכעס שלא שלט בו. ניכר מתסקיר שירות המבחן כי לנסיבות חייו של הנאשם יש כדי השפעה על מעשיו.

ה. הרתעה אישית

לאור התנהגותו שלוחת הרסן של הנאשם במהלך ביצוע העבירות בגין הורשע , חציית "קווים אדומים" לרבות סדרת איומים חמורה, יריקה והעלבת עובד ציבור אשר ביצע עבודתו בעניינו של הנאשם סבורני כי על העונש שיוטל על הנאשם להרתיע הנאשם מלחזור לסורו ולעבור שוב העבירות בגין הורשע, זאת לאחר הטלת מספר צוי מבחן שהוטלו על הנאשם בעבר ותוך שלקחתי בחשבון כי הנאשם לקח אחריות על מעשיו והביע חרטה.

ו. הרתעת הרבים :

על העונש במקרה זה לבטא סלידתו של בית המשפט מהשמעת איומים חמורים על עובדי ציבור ולספק הגנה הולמת לעובדי הציבור ובני משפחתם. רשויות אכיפת החוק אינן יכולות להגן בגופם על כל עובד ציבור בכל זמן נתון, בוודאי שלא בביתו הפרטי ובשעות בהן אינו פועל במסגרת תפקידו. לשם כך על בתי המשפט לספק הגנה לאותם עובדי ציבור בדרך של שליחת מסר ברור לעבריינים פוטנציאליים הבאים במגע יום יומי עם עובדי הציבור בכלל ואנשי משטרה בפרט. רק בדרך זו נוכל לצפות מאנשי משטרה כי יפעלו בלא מורא פן יבולע להם ולבני משפחתם באם יפעלו כשורה ולטובת הציבור בכללותו. אינטרס זה בולט על רקע המצב הקשה השורר במחוזותינו בתחום אכיפת דיני התכנון והבניה הפרוץ לכל עבר כאשר מפקחי התכנון והבניה עומדים בפרץ בקו החזית בניסיון לבלום התפשטות התופעה העבריינית.

אומנם כעולה מתסקיר שירות המבחן ההמלצה היא לאפשר לנאשם שילוב של ענישה טיפולית והרתעתית העשויה לחדד עבורו החוק ואת אחריותו למעשיו.

המלצת שירות המבחן היא לעולם המלצה. בהקשר זה אפנה ל רעפ 3830/15 - אליהו בוזגלו נ' מדינת ישראל, תק-על 2015(3), 1186(08/07/2015) :

"לכסוף, אשר לטענת המבקש כי לא ניתן משקל מספק להמלצת שירות המבחן בעניינו, ראשית יצוין כי הוא בעצמו טוען לקיומן של סתירות ושגיאות בקביעותיו, ועל כן לא ברור כיצד הוא מבקש להסתמך עליו. מעבר לכך, הרי שידועה ההלכה כי תסקיר שירות המבחן, על אף הערכת מקצועיותו הרבה, מהווה המלצה בלבד ובית המשפט רשאי להפעיל את שיקול דעתו בהתחשב בכלל האינטרסים העומדים לפניו (בש"פ 5309/05 צמח נ' מדינת ישראל (29.6.2005)). מסקנתו של בית המשפט המחוזי שלא לאמץ את המלצת שירות המבחן מקובלת עלי. זהו הדין בעניין בחירתו שלא לאמץ את חוות דעתו של הממונה על עבודות השירות, קל וחומר משהובהר למבקש כי הפנייתו לקבלת חוות הדעת אינה בגדר הבטחה."

נתתי דעתי לכל האמור בתסקיר שירות המבחן, שבו ממליץ שירות המבחן על הטלת צו מבחן פיקוחי למשך שנה, הטלת מאסר מותנה וחייב הנאשם בתשלום פיצויים למתלונן. אך סבורני שאין בענישה זו, כפי שהוצעה על ידי שירות המבחן, כדי לענות על הנדרש בנסיבות המקרה והעבירות החמורות שבפנינו. יחד עם זאת לא נעלמה מעיני התרשמות שירות המבחן מהנאשם, שאלמלא המלצתו וחוות דעתו יכול שעל הנאשם היה מוטל עונש מאסר בפועל מאחורי סורג ובריח.

לאור כל האמור לעיל לא מצאתי ניתן במסגרת כי העונש הראוי להסתפק במקרה זה בהמלצת שירות המבחן אך יחד עם זאת על העונש הראוי להיות ממוקם במדרג האמצעי של מתחם העונש ההולם.

לאחר ששמעתי את טיעוני ב"כ המאשימה, שקלתי הנסיבות הקשורות בביצוע העבירה ושאינן קשורות בביצוע העבירה ועיינתי בראיות שהובאו לעונש, אני גוזר על הנאשם את העונשים הבאים:

א. מאסר בפועל לתקופה של 4 חודשים. הנאשם ירצה המאסר בעבודות שירות.

הנאשם ירצה את עבודות השירות בהתאם לחוות הדעת שהתקבלה.

תחילת עבודות השירות ביום 26.01.2016 שעה 08:00. הנאשם יתייצב במועד זה במשרדי הממונה על עבודות השירות בטבריה.

הנאשם מוזהר כי במהלך עבודות השירות יהיה הנאשם נתון במעקב של בדיקות שתן. סירוב לעריכת בדיקת שתן או בדיקה עם ממצאים חיוביים, שתיית אלכוהול או הגעה בגילופין יהוו עילה להפסקה מנהלית וריצוי יתרת המאסר בפועל מאחורי סורג ובריח.

כמו כן הובהר לנאשם כי מדובר בתנאי העסקה קפדניים וכל חריגה מכללים אלו יש בה כדי להפסיק את עבודות השירות וריצוי יתרת העונש במאסר בפועל מאחורי סורג ובריח.

ב. מאסר על תנאי לתקופה של 6 חודשים והתנאי הוא כי במשך 3 שנים החל מהיום לא יעבור עבירת אלימות כנגד עובדי ציבור לרבות איומים כנגד עובדי ציבור וירשע בגינה בתקופת התנאי או לאחריה.

ג. מאסר על תנאי לתקופה של 3 חודשים והתנאי הוא כי במשך 3 שנים החל מהיום לא יעבור עבירת העלבת עובד ציבור או הכשלת עובד ציבור בעת מילוי תפקידו ויורשע בגינה בתקופת התנאי או לאחריה.

ד. הנאשם יחתום על התחייבות להימנע מלעבור עבירה לפי הסעיפים בהם הורשע משך 3 שנים החל מהיום. ההתחייבות תהא על סך 5,000 ש"ח; אם לא יחתום תוך 7 ימים מהיום ייאסר למשך 30 ימים.

ה. אני מטיל על הנאשם צו מבחן למשך 12 חודשים מהיום. בתקופה זו על הנאשם לעמוד בפיקוח שירות המבחן ולבצע את כל אשר יוטל עליו.

בית המשפט מסביר בזאת לנאשם בלשון פשוטה את משמעות הצו ומזהיר אותו שאם לא ימלא אחר הצו מכל בחינה שהיא או יעבור עבירה נוספת יהיה צפוי לעונש על העבירה שבגללה ניתן הצו ובית המשפט יוכל לגזור את דינו מחדש.

ו. הנאשם ישלם פיצוי למתלון שפרטיו : שוחט תימור ת.ז 032968828 ע"ס 3,000 ₪ וזאת עד יום 01.06.2016.

הפיצוי יופקד במזומן בקופת בית המשפט במועד לעיל שאם לא כן יישא סכום זה הפרשי הצמדה וריבית כחוק החל מיום גזר הדין.

זכות ערעור תוך 45 יום מהיום לבית המשפט המחוזי בנצרת.

ניתנה והודעה היום י"ג כסלו תשע"ו, 25/11/2015 במעמד הנוכחים.

ניר מישורי לב טוב , שופט